

U S N E S E N Í

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem Mgr. Alexandrem Kryslem v právní věci žalobce **Ing. P.K.**, zastoupeného JUDr. Vlastou Dohnalovou, advokátkou se sídlem Sokolov, Nábřeží Petra Bezruče 598, proti žalovanému **Krajskému ředitelství policie Plzeňského kraje**, Plzeň, Nádražní 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2.5.2012, CO/2010 O 8344217-8,

t a k t o:

- I. **Žaloba s e o d m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d ň ě n í

Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 2.5.2012, CO/2010 O 8344217-8, kterým mu byla v blokovém řízení uložena pokuta ve výši 200 Kč za „přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (zákon o silničním provozu), doba, místo a popis přestupkového jednání: 3K00422, 7:55 h, ul. Dukelských hrdinů, Planá, § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., řidič nepřipoután“.

Podle § 103 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve spojení s § 64 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), kdykoli za řízení přihlíží soud k tomu, zda jsou splněny podmínky, za nichž může rozhodnout ve věci samé (podmínky řízení).

Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 29.12.2004, č.j. 6 As 49/2003-46 (rozsudky Nejvyššího správního soudu jsou dostupné na www.nssoud.cz), dospěl k závěru, že žaloba směřující proti rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení podle § 84 a násl. zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, je nepřipustná. Rozsudek Nejvyššího správního soudu byl publikován pod č. 505 v č. 4/2005 Sbírky rozhodnutí Nejvyššího správního soudu s právní větou: „pokud soudní řád správní označuje za nepřipustnou žalobu proti správnímu rozhodnutí, vůči němuž žalobce nevyčerpal řádné opravné prostředky [§ 68 písm. a) s. ř. s.], tím spíše (a *minori ad maius*) musí být nepřipustná žaloba proti rozhodnutí (zde: rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení podle § 84 a násl. zákona ČNR č. 200/1990 Sb., o přestupcích), které bylo vydáno v důsledku souhlasu účastníka řízení, a tedy jeho vědomého rozhodnutí, že přestupek nebude projednáván v řízení, jehož předmětem by bylo skutkové i právní posouzení jeho jednání“. Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu nebylo dosud jeho pozdější judikaturou překonáno, když jím zaujatý závěr se nestal předmětem rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu.

Soud se se závěrem Nejvyššího správního soudu zcela ztotožňuje, neboť zcela ctí zásadu vymezenou v ustanovení § 5 s.ř.s., tj. že ve správním soudnictví se lze domáhat ochrany práv jen po vyčerpání řádných opravných prostředků, připouští-li je zvláštní zákon. Podle § 84 odst. 2 zákona o přestupcích se nelze proti uložení pokuty v blokovém řízení odvolat. Přistoupí-li tudíž někdo na vyřízení přestupku v blokovém řízení, vzdává se práva podat proti rozhodnutí o uložení pokuty, tj. práva podat řádný opravný prostředek. U takovéto osoby pak lze jen stěží hovořit o tom, že před podáním žaloby vyčerpala řádné opravné prostředky, když se jediného řádného opravného prostředku o své vůli vzdala.

Žalobce v žalobě uvedl, že „*souhlasil s uložení pokuty v blokovém řízení*“, k žalobě přiložil kopie dvou bloků na pokutu, na kterých bylo výslovně uvedeno, že proti uložení pokuty se nelze odvolat. Text zněl doslovně takto: „*Proti uložení této pokuty se nelze odvolat*“. Jak vyplývá z fotokopie části A pokutového bloku, který k výzvě soudu předložil žalovaný, žalobce svým podpisem stvrdil převzetí dílu B pokutového bloku, přičemž nad podpisem žalobce se nacházel i tento text: „*doba, místo a popis přestupkového jednání: 3K00422, 7:55 h, ul. Dukelských hrdinů, Planá, § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., řidič nepřipoután*“.

Nejen tudíž z textu zákona, vycházejíc ze zásady, že neznalost zákona neomlouvá, tak přímo z textu části B pokutového bloku žalobci muselo být objektivně zřejmé, že se udělením souhlasu s projednáním věci v blokovém řízení vzdává práva odvolání, jako jediného řádného opravného prostředku, tj. i práva brojít řádným opravným prostředkem proti případné nezákonnosti správního rozhodnutí.

Podle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. soud usnesením odmítne žalobu, jestliže je podle s.ř.s. nepřípustná. Žaloba je nepřípustná také tehdy, nevyčerpá-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného (§ 68 písm. a) s.ř.s.).

Žalobce v řízení před správním orgánem nevyčerpá řádné opravné prostředky, když se práva odvolání o své vůli vzdal, a rozhodnutí správního orgánu nebylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného, a proto soud žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. ve spojení s § 68 písm. a) s.ř.s.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s.ř.s., jelikož byla žaloba odmítnuta, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

V Plzni dne 31. července 2012

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení: Lenka Kovandová